

Stasjonen som ikke kom

Tønsbergs Blad 5. mars 2016.

Kommentar

**HANS JACOB
ANDREASSEN**
pensjonert høyskolelektor

SAMFERDSEL

I 25 år har det vært påstått at Høgskolen i Vestfold, som den het, er avhengig av at det kommer jernbanestasjon på Bakkenteigen. I alle disse 25 årene har det stadig blitt flere studenter og ansatte. Likevel har det her hel tiden bare gått ett tog i timen som har stoppet på

INGEN VITS: En jernbanestasjon hadde ikke løst høyskolens problemer, mener artikkelforfatteren. **FOTO: OLE KRISTIANSEN**

Skoppum, mens det etter hvert har gått busser hvert kvarter mellom Tønsberg og høyskolen. Hvilket transportsystem er mest fleksibelt?

MANGE AV dem som arbeider ved høyskolen foretrekker å kjøre egen bil. En jernbanestasjon ville neppe forandret på det. Næringslivet rundt høyskolen er jordbruk. Det produseres mat. Dobbeltsporet jernbane og stasjon ville beslaglagt matjord. Er det viktig? En må forutsette at Skoppum stasjon ville bli nedlagt. Horten kan ikke ha to jernbanestasjoner noen få kilometer fra hverandre. Rundt Bakkenteigen måtte man avse plass til busser og pendlerbiler. Industrien i Horten må kunne samarbeide like godt med høyskolen om stasjonen ligger på Skoppum. I alle tilfelle må man bruke bil i tillegg, enten man kjører fra Skoppum eller Bakkenteigen ned til Horten.

FOR HØYSKOLEN er det et annet faremoment som har vært der helt siden starten: Den ligger på Bakkenteigen, på landet midt mellom to byer. Statistikken forteller at studenter helst vil studere ved en høyskole i et urbant strøk. Høgskolen i Oslo og Akershus ligger ikke ute på landet i Akershus, men midt i Oslo by, i Frydenlunds gamle, ombygde bryggerilokaler. Der er bortimot null parkeringsplasser. Høyskolen har mange søkere, kanskje flest i landet.

I TØNSBERGS Blad for 29. januar nevnes det også at studentene heller vil bo i Tønsberg enn i Horten. Graden av urbanisering spiller altså også en rolle.

I 1970-ÅRENE bygde man en moderne høyskole i Mölndal, en mil eller to utenfor Göteborg. Tretti år senere lå lokalene der tomme og forlatt. Det ble for upraktisk for både studenter, ansatte og

gjester å dra ut av byen og ut på landet. Høyskolen ble flyttet til sentrum av Göteborg hvor man ominnredet noen gamle verksteder og fabrikklokaler til lokaler for høyskolen. Alle ble fornøyd.

HØYSKOLEN I Vestfold er ikke lenger et Vestfoldforetak, men sammenslått med høyskolene i Telemark og Buskerud til Høgskolen i Sørøst-Norge, med ambisjoner om å bli universitet. Høyskolen «vår» er blitt et regionforetak.

INSTITUSJONEN BLIR, enten den fortsetter som høyskole eller blir universitet, ligge i et område med flere urbaniserte strøk, som også kan kalles trafikknutepunkter. Drammen og Kongsberg skiller seg ut. Hvor lenge kan man fortsette å sende ansatte og studenter fra denne store regionen ut på landet utenfor Horten og Tønsberg? Vil Drammen

være et naturlig knutepunkt for samlokalisering.

DA SAMMENSLÅINGEN av høyskolene i dette store området skulle feires, valgte man Kongsberg som samlingssted. Er dette et signal om at Bakkenteigen allerede er blitt sekundær etter den store sammenslåingen?

HØYSKOLER OG universiteter skal både gi opplæring til rekke yrker og drive forskning og utviklingsarbeid. De fleste studentene på Bakkenteigen skal utdanne seg til lærere eller sykepleiere. I tillegg til de praktiske vanskene som følger med beliggenheten på Bakkenteigen, følger de pedagogiske ulempene. Det finnes ikke en eneste skole eller helseinstitusjon i gangavstand fra høyskolen. Kontakt tvinger fram bilkjøring, enten med personbil eller med buss.

INDIKERER DETTE et syn på utdanningens teori og praksis som to atskilte

størrelser? En grunnskole eller en helseinstitusjon (sykehus, sykehjem) i det nære nabolag kunne gi lærerskolens lærere og studenter en enkel mulighet til å holde kontakt med den virkelighet studentene skal utdannes til å forstå og virke i. Praksisbasert kunnskap er ofte den som er lettest å forstå og anvende.

OGSÅ FOR forskning og utviklingsarbeid ville nærhet til et praksisfelt ha stor betydning. Naturlig og nær kontakt med skoler og helseinstitusjoner må kunne stimulere til tenkning rundt det å oppdage og løse aktuelle problemer. Vil det kunne skje på Bakkenteigen?

EN JERNBANESTASJON ville ikke løst noen av høyskolens problemer. Det dreier seg i virkeligheten om høyskolens eksistens ut fra både praktiske og sentrale pedagogiske problemstillinger.